

Știe toată lumea despre drama prin care trece familia româno-norvegiană cu cinci copii care acum sunt despărțiți mișelește de părinții lor, mama norvegiancă și tatăl român. Trec repede peste constatarea că părinții au meserii absolut onorabile în Norvegia. Tatăl este inginer IT, iar mama asistentă medicală. Am văzut poze cu șapte oameni fericiți...Au trăit frumos împreună, în lumea lor, în care nimeni n-are dreptul să se bage. Mai bine spus: să-și bage coada, coarnele, prin consistența lor, nefiind afat de manevrabile.

Cine-i ăla sau cine-s ăia (cică-i o organizație guvernamentală care apără drepturile copilului(?)), se știe. Dar nu se prea înțelege ce apără! Mai degrabă aș spune că apără mentalitățile Evului Mediu!

Justiția- sau cum dracu' s-o fi numind acolo, îi permite asasinului norvegian Breivik, condamnat în 2012 la 21 de ani (maximum posibil) după uciderea a 77 de persoane, în două etape diferite ale existenței monstrului, să urmeze, din închisoare, cursurile Facultății de Științe Politice a Universității din Oslo. Chiar cred că Breivik ar putea fi, după niște ani de relaxare într-o pușcărie norvegiană, un reprezentant de seamă al țării sale în hotărâri internaționale. Nici că se va putea alege cineva mai acătării pentru lumea lui.

Breivik a omorât înfai 8 persoane cu o mașină capcană, apoi, deși se afla în custodia autorităților!, s-a „distrat” puțin omorând încă 69 pe o insulă. Acum, drăcuțul de el, e student (la f.f., cum se zice la noi).

Dar să-l lăsăm pe iubitorul de oameni despre care am spus deja prea mult și să ne întoarcem la drama cumplită a unei familii româno-norvegiene. Autoritatea care desparte copiii de părinți în Norvegia ar fi luat atitudine, conform legilor de-acolo, fiindcă familia e penticostală, și asta-i ceva deosebit de periculos (în mintea lor întunecată)!

Doar că...

biserica de stat norvegiană e protestantă!!!

Dacă wikipedia minte, atunci mint și eu! Citez din sursa menționată:

„Teologia protestantă a dus la importante diviziuni interne, caracterizate în comun prin

*separarea acestora de catolicism și Papalitate. În cadrul protestantismului există diferite biserici, printre care luteranismul, calvinismul, unitarianismul, anglicanismul, prezbiterianismul, baptismul dar și bisericile neoprotestante cum sunt adventismul, **penticostalismul** și altele.”*

Am scos în evidență cuvântul „penticostalismul” pentru că familia româno-norvegiană e penticostală!, adică face parte dintr-o ramură permisă a protestantismului.

Păi ce facem, Norvegia? După cum văd eu, trăim – adică trăiți! – în Evul Mediu intolerant și cu mințile încătușate de prejudecăți!

De ce v-a stat în gât familia asta frumoasă, liniștită și fericită, stimată (nu prea, dar așa se zice...) autorităților norvegiene? Nu cumva de la formarea acestui cuplu – un bărbat și o femeie care se iubesc, nu o alianță între doi oameni cu naționalități diferite! – vi s-a pus un nod în gât? Dacă bărbatul nu era român, ați fi fost la fel de distrugători? Eu sunt convins că nu...

Răspunsul la această presupunere a mea îl dă fratele românului nefericit irosit în țara unde turnătorul e obligație de stat: orice cuplu în care dacă unul dintre cei doi nu-i norvegian, se poate aștepta la „atenții” :

„...căutând pe net am descoperit sute de cazuri și mărturii ale abuzurilor ce se fac în această țară și mai ales față de familii în care un părinte sau ambii sunt de altă naționalitate(...)”

Pe la UE asemenea chestiuni nu se discută chiar dacă Norvegia nu e țară membră? Ce face biserica din România pentru a reda liniștea acestei familii care n-a ales bine locul unde să trăiască? Vedem că nu doar nivelul de trai e fundamental când vrei să te stabilești undeva.

Ăia de-acolo trebuie întrebați în ce epocă a dezvoltării societății omenești sunt, și pe urmă trebuie luată o decizie. Am înțeles că norvegienii sadea se tem de autoritatea asta care are grijă(?) de copii.

Citiți o declarație dată de fratele tatălui lăsat fără copii:

“Ceea ce se intampla in Norvegia in dreptul copiilor si al familiei traditionale asa cum a creat-o Dumnezeu, este strigator la cer! Copiii sunt considerati un bun al statului, si statul pentru orice motiv ti-i poate lua si da altor “familii”. Este un abuz ceea ce se intampla; cautand pe net am descoperit sute de cazuri si marturii ale abuzurilor ce se fac in aceasta tara si mai ales fata de familii in care un parinte sau ambii sunt de alta nationalitate(...) Copiii sunt intrebati in mod provocator la scoala despre parinti cu intentia malefica de a-i lua din familie. Exista recompense mari pentru lucratorii de la protectia copilului cat si pentru denuntatori. Copiii sunt invatati la scoala, daca parintele te pune sa faci temele sau sa faci ceva ce nu vrei spune-ne si te vom scapa de astfel de parinti”.

Faptul că directoarea școlii a acuzat-o pe fata cea mare a familiei – care are 9 ani!!!- de *“creștinism radical și de faptul că în doctrinează copiii”*; nu trebuie să ne mai mire.

Ăia de-acolo se tem să ia atitudine. Românii au un nivel de trai mult inferior norvegienilor, dar au trecut de Evul Mediu. Așadar, e de preferat ca perioada prin care a trecut umanitatea acum câteva sute de ani să fie studiată numai în cărți.

Celelalte țări europene află despre Evul Mediu citind. În Norvegia, se poate constata că acea perioadă istorică există încă. Acolo, după o zi de muncă vrei să-ți ții copiii în brațe, dar poți constata că nu mai ai pe cine. Prin grija autorităților!